

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kozma András Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Kozma András ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Z. Tóth Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Z. Tóth Katalin ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen - támogatás visszafizetése iránt indított perében, a Pécsi Törvényszék 2012. január 12. napján kelt, 15.G.20.928/2011/11. számú ítélete ellen az alperes által 12. és 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a marasztalás összegét 39.348.- (harminckilencezer-háromszáznegyvennyolc) forint tőkére leszállítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség és illetékfizetésre kötelezését, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 139.700,- (egyszázharminckilencezer-hétszáz) forint elsőfokú, és 69.850,- (hatvankilencezer-nyolcszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 26.878.235,- forint tőke, ennek 2009. május 15. napjától számított 4 %-os késedelmi kamata és perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között 2002. július 30-án támogatási szerződés jött létre, mely alapján az alperes 20.000.000,- forint támogatási összegben részesült, azonban a szerződésben vállalt árbevételt nem teljesítette, ezért a felperesi jogelőd jogszerű elállása miatt - a támogatásból igénybe vett, és a pert megelőzően visszafizetett 19.947.154,- forinton kívül - köteles a felperesnek megfizetni a támogatási összeg után az igénybevételtől a visszafizetésig terjedő időre a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő késedelmi kamatot a támogatási szerződés VI/14/2. pont szerint, mert nem bizonyította, hogy a szerződést neki fel nem róható okból nem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, kérte az

elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Hivatkozott arra, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a támogatási szerződésben foglaltakat teljesítse, kezdeményezte a szerződés módosítását akkor, amikor észlelte, hogy az üzleti tervnek megfelelő bevétel nem várható. Kiemelte, hogy a gazdasági válság, az olcsó keleti áruk megjelenése rajta kívülálló, neki fel nem róható okok voltak.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nagyobb részt alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban tévesen vonta le azt a jogi következtet, hogy az alperes a visszafizetett tőkeösszeg után a kereset szerinti kamat megfizetésére köteles.

Mindenek előtt kiemeli a másodfokú bíróság azt, hogy ennek a pernek nem volt tárgya annak eldöntése, hogy a felperes elállása jogszerű-e, vagy sem, mert az elállásból eredő kötelezettségének az alperes eleget tett, a felperes ezzel összefüggésben igényt nem érvényesített, és az alperesnek sem volt ebből eredő igénye. A per tárgya az volt, hogy köteles-e az alperes a már visszafizetett támogatási összegen felül, az igénybevételtől kezdődően az elállásig a támogatási összeg után a jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő késedelmi kamat fizetésére.

A felek között létrejött támogatási szerződés VI. fejezet 14.2. pontjában írtak szerint az alperest abban az esetben terheli a kereset szerinti kamatfizetési kötelezettség, ha a vállalt árbevételt neki felróható okból nem teljesítette legalább 75 %-os mértékben. E megállapodás összhangban van az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998.(XII.30.) Kormányrendelet 87. § (1) bekezdés, valamint (4) bekezdés c) pontjában írtakkal. A felperes azonban kamatkövetelését kizárólag az alperes nem szerződésszerű teljesítésére, azaz arra alapította, hogy a támogatási szerződésben vállaltakat a szükséges mértékben nem teljesítette. Felhívás, és a bizonyítandó tényekről történő tájékoztatás ellenére sem tudott azonban megjelölni olyan okot, amely alapot adna annak megállapítására, hogy az alperes neki felróható okból nem teljesített, holott a Pp.121.§./1/ bek. c/ pontja szerint az ezzel kapcsolatos tényeket már a keresetlevelének tartalmaznia kellett volna. Sem a felperes, sem az alperes nem tudott választ adni arra a kérdésre sem, hogy a szerződés megkötésekor a szerződés 14.2. pontját hogyan értelmezték, mit tekintettek felróható, avagy fel nem róható magatartásnak.

A szerződés, és a szerződésre irányadó 217/1998.(XII.30.) Kormányrendelet szerinti felróhatóság fogalom a másodfokú bíróság álláspontja szerint - a Ptk. 1. § (1) bekezdése értelmében - csak úgy értelmezhető, hogy az a magatartás felróható, amely nem felel meg az adott helyzetben elvárhatóság mércéjének. Azt, hogy az alperes magatartása e mércének nem felelt meg, a felperesnek kellett bizonyítania,

a felperes e körben sem releváns tényt nem állított, sem bizonyítási kérelmet nem terjesztett elő, a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfizetése iránti keresetét ezért a bizonyítottság hiánya miatt el kellett utasítani.

Az alperes védekezésében felhozott tények -a gazdasági válság, a beszűkült piac, az olcsó keletről áramló áru hatása - közismert tény, és éppen a felróhatóság hiányát támasztja alá, ahogy az is, hogy a munkahelyteremtő beruházási támogatás kapcsán a Szociális és Munkaügyi Minisztérium az alperest a késedelmi kamat fizetése alól a felróhatóság hiányában mentesítette, és a mentesítés a határozat szerint jórészt a jelen perben felhozott alperesi indokokon alapult.

Az alperes azonban nem vitásan a szerződésben vállalt 15 napos visszafizetési határidőhöz képest - inkasszó útján - 18 nap késedelemmel teljesítette a tőkeösszeget, ezért e 18 napra a szerződés V. fejezet 13. pontja alapján 4 % késedelmi kamat fizetésére köteles, ami a 19.947.154,- forint visszafizetett támogatási összeg alapulvételével 39.348,- forint ($19.947.154,- \text{ forint} \times 0,04 = 797.886,- \text{ forint} : 365 = 2.186,- \text{ forint/nap} \times 18 = 39.348,- \text{ forint}$). Ezért a másodfokú bíróság ezért elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben változtatta meg, és e késedelmi kamatösszeget felüli részben utasította el a keresetet.

A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes túlnyomó részben pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeit viselni, mely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (3) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll. A felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett első- és másodfokú eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Pécs, 2013. március 27.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró